

den høitærede Finansminister forudsatte, at det var tilfældige Omstændigheder, som bevirkede, at der ikke kom nogen Indkomstskat i Aaret 1869. Hvad der bevirkede dette, var kun, jeg tør vel endog egentlig siges selvfølgelig, at den daværende Finansminister troede at kunne undvære en Indkomstskat, og at Regjeringen naturligtvis ikke vilde søge at sætte en Indkomstskat igjennem, uden som en haard Nødvendighed? Det var disse tilfældige Omstændigheder, som bevirkede, at der ingen Indkomstskat kom i det nævnte Aar.

Den høitærede Finansministers gjentagne Bemærkning om, at det egentlig ikke var Bygningen af de vestjydske Jernbaner, som maatte sættes i Forbindelse med Bevillingen af en Indkomstskat, men at det derimod var Afslutningen af Kontrakten om Bygningen af de vestjydske Jernbaner, som stod i en nødvendig Forbindelse med Indkomstskatten, maa jeg tilstaa, at jeg egentlig ikke ret kan forstaa. Jeg ser ikke, at der i Virkeligheden er nogen hynderlig Forskjel paa det One og det Andet. Dog jeg kan heller ikke forstaa, at der skulde være nogen større Banfskelighed tilfælde i dette Tilfælde ved at slutte en for Etableringen bindende Kontrakt udover det paagjældende Finansaar, end der har været i alle de Tilfælde, hvor dette tidligere har fundet Sted, og end der vil være, hvor det fremtidig skal finde Sted. Der er jo i Virkeligheden ikke her Spørgsmaal om en saa umaadelig Sum, at man kan antage, at Tilveiebringelsen af det Øvrige af Summen skulde kunne blive umulig i de kommende Finansaar. Jeg siger udtrykkelig: De kommende Finansaar, idet der er to Finansaar foruden det, som vi her nærmest tale om, i hvilke Udgifterne kunne udredes. Jeg har ikke nogen Grund til at forudsætte, at Tilveiebringelsen af de omtalte moderate Summer skulde blive mere umulig i de kommende Aar, end Tilveiebringelsen af lignende Summer, som vi have hørt at udrede i de svundne Aar, har været. Jeg ser i Virkeligheden heller ikke, hvorledes den høitærede Finansminister efter hans Anskuelse nogenstunde vil kunne komme ud over Banfskeligheden ved at give sit Samtykke til Afslutningen af slige Kontrakter — en Banfskelighed,

som jeg sætter megen Pris paa, at den høitærede Finansministers Forgjænger ikke sølte, dengang der var Tale om at afslutte lignende Kontrakter — jeg ser som sagt ikke, hvorledes den høitærede Finansminister efter sin Theori nogenstunde vil kunne udover den omtalte Banfskelighed, naar han da ikke kan formaa den Lovgivende Magt til at vedtage den vilde Forandring i vor Forfatning, at vi komme til to eller tre-aarige Budgetter. Saa længe vi skulle blive ved at have aarlige Budgetter, forekommer det mig, at Finansministeren, dersom hans Indvending virkelig er alvorlig ment, Maa for Aar vil kunne møde med den samme Indvending mod at afslutte nogen Kontrakt, hvis Fuldblydelsen ligger efter det paagjældende Finansaar. Jeg kunde forstaa Indvendingen, naar det her gjaldt om overvældende store Summer, om Summer, hvis Udredelse man kun kunde tænke sig at finde Sted under ganske overordentlig gunstige Forhold, men det er der jo slet ikke Tale om.

Naar den høitærede Finansminister endvidere har peget paa det Usikre, der altid er ved forud at bestemme en Realisation af Aktiver, og det endogsaa paa en Tid, da Kursen staar høit og er i Fremgang, saa vil jeg dog spørge, om ikke denne Banfskelighed ogsaa har kunnet paavises af saadanne slige alle Finansministre i Løbet af de Aar, der ligger efter den sidste ulukkelige Krig? Jeg tror ikke, at der er noget af disse Aar, i hvilket ikke større eller mindre Summer paa Finansloven have været henviste til Dækning gjennem Reserveconden. Men dersom det saaledes i ugunstige Aar har været tilstedeligt for Finansministrene at paatage sig Udgiftsforpligtelse paa Finansloven, skjøndt de kun fik Anvisning paa Realisation af Reserveconden til Dækning af dem, saa ser jeg virkelig ikke, at det kan være nogen alvorlig Indvending mod nu at paatage sig en saadan Udgiftsforpligtelse, at der gives en lignende Anvisning paa Realisation af Reserveconden og Kapitaler.

Jeg har lovet at være kort, og skjøndt jeg havde en Del mere at bemærke, vil jeg derfor slutte hermed.

Finansministeren: Ja, jeg kan dog